

NORJALAINEN TUTKIMUS OSOITTI KIROPRAKTIIKAN SÄÄSTÄVÄN SAIRAAHOITOKULUJA SEKÄ VÄHENTÄVÄN SAIRAUSSPOISSAOLOJA

Norjassa toteutettiin kansallinen koeohjelma vuosina 2001-2003, johon osallistui noin 20% Norjan väestöstä. Ohjelman aikana potilaat eivät enää tarvinneet kiropraktikolle lääkärin lähetystä saadakseen korvausta Norjan kansalliselta sosiaaliturvalaitokselta. Kiropraktikoille annettiin myös oikeus myöntää potilaille sairauslomaa ja lähettää potilaita erikoislääkärin tutkittavaksi. Lisäksi kiropraktikot saivat määrätä potilaille fysioterapeuttista hoitoa ja ohjata heitä röntgen-, ultraääni- tai magneettikuvauksiin.

Koeohjelmasta saatiin muutamia merkittäviä tuloksia. Muutoksella saatiin säästöjä sekä potilaiden maksamiin lääkärikuluihin että kansallisen sosiaaliturvalaitoksen (Suomessa Kela) maksamiin korvauksiin. Kun potilas ei enää tarvinnut kiropraktikolle lääkärin lähetystä saadakseen korvausta sosiaaliturvalaitokselta, moni potilas hakeutui suoraan kiropraktikon hoitoon. Näin ollen suurempi määrä potilaita sai nopeammin kiropraktikon hoitoa. Merkittävää oli myös se, että 2 vuoden aikana sairauspoissaolot kasvoivat 1-2 % yksikköä vähemmän ohjelmaan osallistuneissa maakunnissa kuin muualla Norjassa. Potilaiden näkökulmasta tärkein muutos liittyi mahdollisuuteen hakeutua suoraan kiropraktikon hoitoon ilman lääkärikäyntiä. Tämä mahdollisuus koettiin käytännölliseksi, tehokkaaksi ja aikaa säästäväksi ja käytännön toivottiin jatkuvan. Suomessa kiropraktikon hoitoon voi hakeutua ilman lääkärin lähetystä, mutta hoidoista ei saa Kela-korvausta.

Suomen kiropraktikkoliiton tavoitteena on saada kiropraktiikan asema Suomessa samalle tasolle kuin se on esimerkiksi Norjassa ja Tanskassa. Tämä sisältää muun muassa oikeuden lähettää potilas röntgen-, ultraääni- tai magneettikuvauksiin. Kiropraktikon yliopistotutkintoon kuuluu radiografiaa eli röntgenkuvien ottamista, radiologiaa eli röntgenkuvien tulkittamista sekä diagnostisia aineita kokonaisuuden ymmärtämiseksi.

Suomen kiropraktikkoliiton puheenjohtaja Roope Rinta-Seppälän mukaan lakimuutoksella aikaansaataisiin Suomessakin merkittävät rahalliset ja ajankäytölliset säästöt. ”Useissa kansainvälisissä tutkimuksissa maailmanlaajuisesti suurimpana terveysuhkana pidetään kroonisia, työkyvyttömyyttä ja invalideettia aiheuttavia tauteja. Liikuntaelinsairauksien osuus invalidisoivista tekijöistä on jo lähes 30 %. Näistä suurimman osan muodostavat alaselän ja niskan vaivat”, toteaa Rinta-Seppälä ja jatkaa, ”terveydenhuollon olisi muututtava tuki- ja liikuntaelinongelmien osalta ennaltaehkäisevämmäksi ja tehokkaammaksi. Kiropraktiikkaa monipuolisemmin hyödyntämällä mahdollistettaisiin potilaille kokonaisvaltaisempi hoito. Potilasturvallisuutta lisäisi myös se, että lakimuutoksella turvattaisiin, että kukaan, joka ei ole kiropraktikko, ei voi antaa kiropraktisia hoitoja.”

Suomen Kiropraktikkoliitto ry perustettiin vuonna 1977. Liitto toimii kiropraktikkojen etujärjestönä. Suomen Kiropraktikkoliiton kaikilla jäsenillä on alan kansainvälinen yliopistotutkinto. Lähimmät akreditoituneet yliopistot ovat Tanskassa ja Englannissa. Kiropraktikkojen koulutus vastaa esikliinisen vaiheen osalta lääkärinkoulutuksen vaatimuksia. Teoria-aineita ovat muun muassa anatomia, fysiologia, patologia, radiologia ja neurologia. Lisäksi tutkintoon vaaditaan vuoden mittainen klinikkarajoittelu. Koulutus antaa kiropraktikoille vahvan tietotaidon tuki- ja liikuntaelinsairauksien hoidossa.

Kiropraktikon ammattinimike on suojattu. Kiropraktikko ammattinimikettä voivat käyttää vain ne, jotka ovat suorittaneet Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto Valviran hyväksymän, ammattiin johtavan koulutuksen. Suomessa kiropraktikot on rekisteröity terveydenhuollon ammattihenkilöiden keskusrekisteriin (Terhikki).

Lisätiedot:

Suomen Kiropraktikkoliiton puheenjohtaja
Roope Rinta-Seppälä, 040 708 9291

Materiaalit ja haastattelupyynnöt:

Viestintätoimisto Endiva
Laura Sohlberg, 0207 346 425